

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **J. C.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, čj. PK-DSH/9293/20, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 11. 2020, čj. 17 A 83/2020-22,

t a k t o :

Kasační stížnost **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím uložil žalobci povinnost zaplatit pokutu 1 500 Kč za spáchání přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce se bránil žalobou u krajského soudu. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků. Krajský soud jeho žádost zamítl usnesením uvedeným v záhlaví.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. V ní vyjádřil nesouhlas s tím, že krajský soud v usnesení uvedl, že má stěžovatel „*stálý příjem*“. Stěžovatel upřesnil, že pobírá rodičovský příspěvek, nikoli stálý plat. Od prosince 2020 se přitom rodičovský příspěvek sníží na 10 000 Kč měsíčně. Dále sdělil, že původně uvedené měsíční výdaje (5 000 Kč) zvyšuje o částku 7 000 Kč (výdaje na dceru a pohonné hmoty) a 3 000 Kč (osobní výdaje).

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] NSS v projednávané věci nevyžadoval zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ani zastoupení stěžovatele advokátem, jelikož se jedná o kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu, jímž se řízení o žalobě nekončí (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, body 30-31). Nic proto nebrání v tom, aby NSS posoudil důvody kasační stížnosti.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech stěžovatele předloženého krajskému soudu vyplývá, že stěžovatel sdílí domácnost s dcerou (ročník X) a manželkou a pobírá rodičovský příspěvek 20 000 Kč (doloženo oznámením úřadu práce ze dne 21. 4. 2020). K tomu doplnil, že od prosince 2020 bude pobírat pouze 10 000 Kč; vlastní automobil (r. v. 2012); za výdaje označil pouze místní poplatky 5 000 Kč/měsíc. Krajský soud posoudil uvedené údaje a shledal, že stěžovatel má dostatek finančních prostředků, a proto jej neosvobodil od soudních poplatků.

[7] NSS uvádí, že účastník řízení, který žádá o osvobození od soudních poplatků, nese důkazní břemeno – což jinými slovy znamená, že povinnost tvrdit a doložit nedostatek prostředků je výlučně na žadateli o osvobození od soudních poplatků; soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS). Krajský soud stěžovatele poučil, že je jeho povinností doložit nedostatečné prostředky (přípis ze dne 21. 10. 2020). Krajský soud pak správně vycházel z vyplněného formuláře a doloženého dokumentu, z nichž vyplynulo, že stěžovatel má dostatečné prostředky na zaplacení poplatku za podanou správní žalobu.

[8] Krajský soud rovněž správně nepřihlédl k informaci, že stěžovatel bude od prosince 2020 pobírat rodičovský příspěvek v poloviční výši. Ke dni rozhodování krajského soudu (11. 11. 2020) totiž stěžovatel disponoval dostatečnými prostředky.

[9] NSS však zdůrazňuje, že stěžovatel může opětovně podat žádost o osvobození od soudních poplatků, objeví-li-se na jeho straně nové důvody, které zde neexistovaly již v okamžiku první žádosti a mohly by mít vliv na posouzení dostatečnosti prostředků na zaplacení soudního poplatku (např. změna majetkových poměrů; viz rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2007, čj. 7 As 69/2005-128). V souvislosti s tím NSS připomíná, že formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech předpokládá i uvedení výdělkových poměrů manžela/manželky žadatele, které je též soud povinen posoudit.

[10] K výdajům nově tvrzeným až v kasační stížnosti nemohl NSS přihlédnout (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2004, čj. 1 Afs 5/2003-54, č. 311/2004 Sb. NSS).

[11] NSS s ohledem na shora uvedené zamítl kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení NSS nerozhodoval, jelikož o nich přísluší rozhodnout krajskému soudu podle výsledku řízení ve věci samé v rozhodnutí, jímž se toto řízení končí (§ 61 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu